

حکومت وحدت ملی و رؤیای تحول و اصلاحات

رحیم حمیدی

به نوعی در مورد مشکلات مردم صحبت نموده است که انگار در دوره کمپاین انتخاباتی قرار دارد و سخنان او فراتر از وعده ها نرفته است.

مهاجرت به عنوان یکسک پدیده اجتماعی به شکل بحرانی آن تبدیل شد. براساس گزارش ها بیش از ۳۵۰ هزار شهروند افغانی به کشورهای اروپایی درخواست پناهندگی داده است. این آمار رسمی است که از سوی وزارت عودت و مهاجرین بیرون داده شده است اما واقعیت امر این است که تعداد مهاجرین بیشتر از آمار مذکور است. با قاطعیت می توان گفت که گسترش سطح مهاجرت از کارکرد های حکومت وحدت ملی است. از این جهت، نمی توان از کارکرد حکومت وحدت ملی دفاع کرد.

گسترش یافته است. حکومت وحدت ملی قادر به تأمین امنیت پایتخت نبوده است. هر از چند گاهی در پایتخت کشور انتحار و انفجار شده است. گسترش دامنه جنگ موجب تاریکی پایتخت شده است. بیش از ده روز است که پایتخت کشور برق ندارد و حکومت قادر به بازسازی پایه های تخریب شده نشده است.

فراموش نکنیم که حکومت وحدت ملی اگر در صدد دایر نمودن لوی جرگه قانون اساسی باشد، قانونی بودن آن زیر سوال است. زیرا، مطابق قانون اساسی پارلمان مشروعیت ندارد و پارلمان بخش مهم لوی جرگه قانون اساسی را تشکیل می دهد. حکومت وحدت ملی اما، تنها در برگزاری انتخابات پارلمانی ناکام نبوده است بلکه در انتخابات شورای ولسوالی ها نیز ناکام بوده است. این در حالی است که رئیس جمهور و رئیس اجرائیه حکومت وحدت ملی در دوران کارزار های انتخاباتی خود وعده برگزاری انتخابات ولسوالی را به مردم داده بود. بنابراین، در این زمینه حکومت ناکام بوده است. بنابراین، وضعیت کنونی نشان می دهد که کارکرد حکومت وحدت ملی قابل توجه نیست.

اجرائیه حکومت وحدت ملی هیچ گاه قانونی ندارد. مطابق توافق نامه سیاسی میان دو تیم انتخاباتی بعد از گذشت یک سال باید لوی جرگه قانون اساسی دایر گردد تا سرنوشت ریاست اجرائیه حکومت وحدت ملی مشخص گردد. اکنون اما، یک سال از عمر حکومت وحدت ملی گذشته است اما حکومت قادر به تدویر لوی جرگه قانون اساسی نبوده است. بنابراین، ساختار کنونی حکومت وحدت ملی نامشروع و خلاف مواد قانون اساسی کشور است. ساختار نامشروع اما، تنها به قوه مجریه حکومت تمام نمی شود. قوه مقننه حکومت وحدت ملی نیز نامشروع است. مطابق قانون اساسی کشور وقت قانونی کار آن ماه ها پیش به پایان رسیده است اما حکومت تا کنون قادر به برگزاری انتخابات پارلمانی نشده است. پارلمان کنونی به شکل نامشروع و خلاف قانون اساسی به کار خود ادامه می دهد. از آنجایی که سران حکومت کنونی وعده داده بود، تحقق نیافته است. مطابق قانون اساسی، ساختار کنونی حکومت وحدت ملی نامشروع است. به دیگر سخن، ریاست

سرمقاله وابستگی جنگ به سیاست

حفیظ الله ذکی

بیشترین قسمت بودجه ملی افغانستان به بخش امنیتی و دفاعی کشور به مصرف می رسد و قسمت اعظم کمک های خارجی نیز به بخش دفاعی و امنیتی اختصاص یافته است. مهمترین قراردادهای توافق نامه های افغانستان با کشورهای دیگر نیز بیشتر به بخش امنیتی و دفاعی بر می گردد. با وجود همه اینها، امنیت افغانستان، خصوصاً بعد از روی کار آمدن دولت وحدت ملی، در وضعیتی شدیداً نابسامان به سر می برد.

بر کسی پوشیده نیست که نیروهای نظامی و امنیتی افغانستان، مردانه می جنگند و دلیرانه دفاع می کنند. در حالی که کمترین امکانات را دارند ولی با گذشت از جانشان، بیشترین فداکاری را برای دفاع از وطن و مردم انجام می دهند. نیروهای نظامی و امنیتی افغانستان امکانات کمی دارند، ظرفیت ها در کل، پایین است. آنها از آموزش پایین برخوردارند، سلاح کافی و مدرن در اختیار ندارند، نیروی هوایی کارآمد در حقیقت وجود ندارد، استخبارات مستقل و زنده نیز فعال نیست، ولی با همه اینها سربازان با روحیه عالی می جنگند و دفاع می کنند.

اما به یک مسئله در جنگ افغانستان کمتر پرداخته می شود، و آن اینکه سرنوشت جنگ تنها در میدان جنگ رقم زده نمی شود. سرنوشت جنگ بیشتر از میدان جنگ، در دفاتر گرم و چوکی های نرم سیاستمداران رقم زده می شود. درست است که قدرت در میدان جنگ نشان داده می شود، ولی در اصل دفتراهای لوکس و موبیل های قیمتی و میزهای براق سیاستمداران جولانگاه برنامه ها و طرح های امنیتی است و در همین دفتراست که برد و باخت در جنگ مشخص می شود. هیچ جنگی امکان ندارد با سیاستمداران خام و ناخفته و وابسته به قدرت های بیرونی برنده شود. هیچ جنگی تنها با قدرت و دلیری و جانبازی سربازان در میدان نبرد برنده نشده است. هیچ جنگی در نبود اراده قوی سیاستمداران و فداکاری و تعهد و ایثارگری سیاستمداران با پیروزی همراه نبوده است.

جنگ افغانستان نمونه بارز این مدعا است که سرنوشت جنگ در میدان سیاست مشخص می شود. میلیاردها دلار کمک های خارجی به جنگ افغانستان، میلیاردها دلار بودجه داخلی، شهادت هزاران سرباز، مجروح شدن و اسیر شدن هزاران سرباز دیگر، هیچ کدام جنگ را به نفع دولت افغانستان رقم زده است. طالبان شکست خورده، پس از سالها دوباره چنان قدرتی گرفته اند که بر بخش هایی از کشور سلطه دارند و ولسوالی ها و ولایت های دیگری را نیز با خطر مواجه ساخته اند.

پیروزی های طالبان مطمئناً در میدان جنگ نبوده است. هر منطقه، ولسوالی و ولایتی که به دست طالبان افتاده است، به خاطر نجنگیدن و ایستادگی نکردن سرباز و افسر اردوی افغانستان نبوده، بلکه به قاطعیت می توان گفت که به خاطر ناکارآمدی سیاستمداران و مسایل پشت پرده سیاست بوده است. پیروزی در جنگی که وزارت دفاع کشور بیش از یک سال توسط سرپرست اداره می شود، ریاست امنیت ملی ماه ها توسط سرپرست اداره می شود، ناهماهنگی ها میان ادارات امنیتی بیداد می کند، و سیاستمداران دچار اختلافند و اختلافات را دامن می زنند، امکان ندارد.

بنابر این دولت افغانستان باید در قدم اول به اصلاح ادارات خود بپردازد، مقامات عالی رتبه وزارت خانه و ادارات مسئول را از میان بهترین و زنده ترین و متعهدترین افراد کشور انتخاب کند، هر نوع تبعیض و تعصب و برتری طلبی را ریشه کن سازد، و عرصه سیاست را از ناپاکی های و اختلاف ها و تبعیض ها و تعصب ها بزداید. تنه در این صورت است که می توان به پیروزی در جنگ امیدوار باشیم.

مواقفه های امنیتی با کشورهای قدرتمند، در نبود سیاست و استراتژی کارآمد جنگ و اداره کشور و در نبود مدیریت کارکشته و مدبسر و متعهد، راه به جایی نخواهد برد و حاصلی جز حضور کشورهای خارجی در افغانستان و دوامدار شدن جنگ نخواهد داشت.

پنج سال پس از بن علی

ثیری برسولون / مترجم: صادق رحیمی / قسمت اول

اقتصادی گشوده شده اند، روند نامشخصی و تعریف نشده مصاحبه ها که آن نیز در سال ۲۰۱۱ آغاز شد، با سیستم داوری در هیئت های «حقیقت و کرامت» که از جون ۲۰۱۴ آغاز به کار کرده اند. ریاست جمهوری در پروژه «آشتی اقتصادی» خود شکست خورده، پروژه ای که از لحاظ سیاسی توجیهش مشکل است و از لحاظ قضائی ترکیبش نامناسب، و هدفش آن است که تاجر و مقامات دولتی که درگیر پرونده های فساد و یا سوء استفاده از بودجه عمومی هستند را از پیگرد قانونی و قضایی معاف گردانند.

دولت همچنین محافل «مدرنیست» را هم از خود خشمشکن ساخته است. که پس از تشکیل «ندای تونس» احساس همفکری میکردند، اما اکنون با هم پیمان شدن ندای تونس با اسلام گراها احساس میکنند مورد خیانت قرار گرفته اند. محمد صالح بن عیسی، وزیر دادگستری، که نمادی از این جنبش محسوب میشد نیز برکنار شد. تنها دستاوردش: اجازه یافتن مادرها برای سفر با فرزندان خود بدون نیاز به اجازه پدر. اما از طرف دیگر هیچ پیشرفتی در زمینه قانونی کردن مصرف ماری جوانا، که ایسبسی وقتی کاندیدا بود وعده اش را داده بود، حاصل نشده. این ممنوعیت، که توسط پلیس به عنوان حربه ای برای سرکوب جوانان محله های فقیرنشین به کار میرود، هر ساله هزاران جوان را به زندان میفرستد و از آینده ای مناسب محروم میکند. در ۱۰ دسامبر گذشته، شش دانش آموز در شهر قیروان به اتهام همجنس گرایی به سه سال زندان و پنج سال محرومیت از زندگی در شهر خود محکوم شدند. اصولاً هیچ جدول زمانی برای مطابق ساختن قوانین جزائی با استانداردهای قانون اساسی جدید در زمینه های همچون تبعیض، حق دسترسی به محیط زیست سالم و غیره ارائه نشده است.

بعد از حمله سوم، که ۲۴ نوامبر در قلب پایتخت اتفاق افتاد، حکومت سرزنجایش ماند، اما هنوز مشخص نیست که آیا نظام سیاسی که با انتخابات اواخر سال ۲۰۱۴ (مجلس در اکتوبر و ریاست جمهوری در نوامبر و دسامبر) سر کار آمد قادر به تحمل شوک سال ۲۰۱۶ نیز خواهد بود یا خیر.

با پیش بینی تلاطم های آینده، شرکای بیسن المللی تونس اتحاد بین دو قطب مخالف در صحنه سیاسی تونس را تشویق کرده بودند: «ندای تونس»، که خود را میراث دار حبیب بورقیبه میدانند و از آغاز ایجادش در سال ۲۰۱۲ حول اراده ای برای مقابله با اسلامیت ها شکل گرفته؛ و البته، حزب پیروز انتخابات ۲۰۱۱، که بعد از بحرانهای اواخر ۲۰۱۳ مجبور به ترک قدرت شد. در فیوروری ۲۰۱۵، این دو دشمن درروز با هم یک دولت ائتلافی تشکیل دادند. تصمیمی که کسی را متعجب نکرد، و احتمالاً در ملاقات رهبران این دو گروه در اگست ۲۰۱۳ بر سر آن موافقت شده بود. این ائتلاف به قول سیاسیون «گسترده و فراگیر» و با حساب و کتاب مجلس هم جور در میآید: ۸۶ کرسی ندای تونس و ۶۹ کرسی متعلق به النهضة از کل ۲۱۷ کرسی مجلس، این دو حزب در تئوری از حمایت دو متحد خود، یعنی ۱۶ نماینده «اتحاد الوطنی الحر» و ۱۰ نماینده «آفاق تونس»، بی نیاز میشدند. این حرکت بخصوص مورد تشویق شرکای

قیمتهای در حال صعود و تداوم بیکاری گسترده. عمده ترین نگرانی ها به طور مستقیم به پیشرفت بحران در لیبی مرتبط هستند. صرفنظر از نتیجه گفتگوهای ملی بین دو قدرت در توپروک و طرابلس، امکان مداخله خارجی بر علیه داعش در اطراف شهر سرت روز به روز روشن تر به نظر میرسد، چه دولت وحدت ملی لیبیا، که خواهد اجازه چنین مداخله ای را صادر کند، شکل گرفته باشد یا خیر. قراردادهای بین قبایلی که ثبات کمابیشی در کنترل نواحی مرزی لیبیا و تونس ایجاد کرده اند شکننده تر خواهند شد، و تونس را بیش از پیش در برابر پیامدهای منفی اقتصادی و سیاسی یک جنگ نوین در لیبیا آسیب پذیر خواهند کرد. یکی از کابوس های مسئولان این خواهد بود که در میان معترضین اجتماعی در جنوب سسر و کله طرفداران داعش هم پیدا شود، که ممکن است با قاچاقچیان نیز همدست شوند.

اگر تونس، که از جولای ۲۰۱۵ رسماً به سازمان دفاعی آتلانتیک شمالی (ناتو) پیوسته است، در عمل در عملیات ناتو به کار گرفته شود، خود را در خط مقدم اقدامات تلافی جویانه خواهد یافت. در نمایشی نه چندان چیره دستانه اما منعکس کننده میزان نگرانی محافل قدرت، باجی قائد السبسی بعد از حمله تروریستی در سوسه اعلام کرده بود: «اگر حمله سومی انجام بگیرد، حکومت از هم خواهد پاشید.»

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگور دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله ذکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۸

افغانستان The Daily Afghanistan
Daily Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Newspaper